

Perquè no ens amaguin els problemes:

La comunicació és molt important i els menors han de poder comptar amb els pares si alguna cosa els molesta.

La millor manera d'arribar als adolescents és amb el diàleg, amb exemples reals, explicant notícies sobre el tema que ens preocupa, preguntant-los els seu parer, escoltant les seves històries i les seves inquietuds. És molt important que comptin amb els seus pares o tutors, i que si alguna cosa va malament, o alguna persona lliura informació sensible seva a d'altres persones, puguin tenir-nos la confiança suficient per explicar-nos què ha passat.

Per poder parlar amb ells amb coneixement de causa:

Llegiu sobre els últims perills que es trobaran els menors a la xarxa i familiaritzeu-vos amb les eines i serveis que els menors empren (xarxes socials, serveis de blogging, fòrums, etc.).

Procureu estar al corrent de les novetats a Internet i compartiu-les amb els vostres fills. Si no coneixeu les eines que utilitzen, difícilment podreu ajudar-los a augmentar-ne la seguretat o guiar-los en la seva navegació.

Per si, malgrat tot, es produeixen situacions no desitjades:

En cas d'assetjaments de certa intensitat és recomanable posar-ho en coneixement dels organismes competents, com ara Mossos d'Esquadra, i/o prendre les accions legals que correspongui.

En cas d'haver descarregat per error qualsevol tipus de material il·legal (programari, pornografia infantil...), és recomanable realitzar una còpia dels fitxers en un dispositiu extraïble, per posar-ho en coneixement de la Unitat Central de Delictes Informàtics dels Mossos d'Esquadra, o del CESICAT a través del telèfon 902 112 444.

Podeu consultar la guia completa

“Protecció menors. Navegació segura” al nostre web

www.cesicat.cat

Seguiu-nos a

Guia ràpida perquè el menor navegui segur

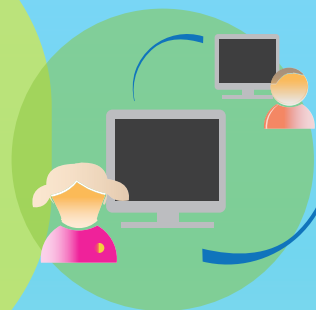
cesicAT

Centre de Seguretat de la
Informació de Catalunya

Amb els menors que estan al nostre càrrec, estem habituats a utilitzar expressions de cautela com: “No corris”, “Deixa’m que t’ajudi”, “No acceptis regals de desconeguts”, “No parlis amb desconeguts”, “Mira abans de crear”...

A Internet, tot i tractar-se d’un mitjà diferent, els pares, tutors, professors o educadors hem d’aplicar els mateixos principis educatius per tal que la navegació dels menors pugui ser segura i constitueixi una experiència profitosa.

Així doncs, els menors han de comportar-se amb tant respecte, responsabilitat i seny a Internet com en general en d’altres entorns, i nosaltres els podem ajudar aplicant unes mesures bàsiques:

**Per no tenir sorpreses desagradables:
Hem de conscienciar els menors del que significa compartir imatges a la xarxa.**

Hem d’ensenyar-los els perills que implica pujar fotografies o altres tipus de continguts a la web. Ensenyeu-los a no acceptar amistat ni arxius de desconeguts i consciencieu-los que no han de penjar ni intercanviar a la xarxa cap imatge pròpia ni d’un tercer que pugui comportar-los problemes posteriors, i mai imatges sense roba o en actituds sexuals explícites que puguin utilitzar-se en contra seva, ni tan sols com a joc entre amics. Igualment, cal que els fem entendre que han d’evitar els videoxats en fòrums poc fiables i l’ús indiscriminat de la webcam.

Perquè naveguin segurs:

És fonamental que l’ordinador es trobi en un lloc comú de la casa, per poder supervisar de tant en tant el comportament del menor a Internet.

És molt important acompanyar el menor en la navegació, per orientar-lo als llocs on pot anar i trobar el que busca, per estar al seu costat davant les pàgines que pugui trobar i ajudar-lo a comprendre què està fent i quines repercussions poden tenir determinades conductes a Internet. Pactar uns límits davant l’ús d’Internet, i que l’ordinador, les càmeres web i els mòbils s’hagin d’utilitzar en un horari determinat i en un lloc no privat de la casa també ajuda.

Per evitar que siguin víctimes de pràctiques abusives:

Hem d’inculcar-los que no han d’establir relacions a Internet amb ningú que no coneguin en el medi físic.

És important conèixer amb qui parlen a Internet, i comentar amb ells la seva agenda de contactes, amics de xarxes socials, del xat... Conèixer amb qui parlen, qui són els seus amics a la xarxa, amb qui s’envien fotografies, pot ajudar a valorar la situació i protegir els menors davant situacions d’abús. Han d’entendre que no tothom és “amic” a Internet, que no han d’establir relacions a la xarxa amb desconeguts, ni quedar amb gent que hagin conegut primer per Internet.

Perquè no revelin les seves dades:

S’ha d’educar els menors perquè mai revelin les dades personals ni les claus de serveis online (xat, xarxes socials, correu electrònic, banca electrònica, etc...) a ningú, tampoc a “coneguts” d’Internet.

Cal ensenyar al menor què és la privacitat i conscienciar-lo sobre bones pràctiques a l’hora de fer servir contrasenyes: no s’han de difondre, s’han de guardar a llocs segurs, no s’han de reutilitzar. Hem de dir-los que no han d’utilitzar el seu nom complet, ni donar informació personal (telèfon, escola,...) ni compartir contrasenyes, i que el millor és que creïn un àlies que només els seus amics coneguin. Cal ensenyar-los a crear contrasenyes segures per tal de garantir, al màxim possible, la integritat i seguretat dels serveis que utilitzen.

Perquè l’ordinador no s’infecti i per evitar els continguts inadequats:

Cal instal·lar i mantenir actualitzats antivirus, antimalware i tallafocs.

És important també establir mesures de control parental en funció de l’edat (Control Parental, consentiment parental, comprovació d’edat i bloqueig de continguts). En aquest sentit, cal conèixer els sistemes proporcionats per l’operador d’Internet i pel proveïdor del sistema operatiu que ens donen servei.